

- W związku z trwającym Adwentem, w kościele odbywają się następujące celebracje liturgiczne: **Lucenaria** (nabożeństwa, podczas których zapalane są kolejne świece na wieńcu adwentowym) – w soboty, godz. 18.30, **Roraty** – od poniedziałku do soboty, godz. 6.00, **Roraty dla zabieganych** (propozycja dla osób szukających wyciszenia i refleksji) w piątki, godz. 20.00. Msza św. będzie poprzedzona adoracją Najśw. Sakramentu w ciszy (od 19.00). Na wszystkie te celebracje prosimy przynosić świece lub lampiony. **Przypominamy o limicie osób, które mogą przebywać w kościele.**
- Z myślą o dzieciach, które z racji epidemii mają ograniczoną możliwość przeżywania rorat, w tym roku (przy pomocy młodzieży ze wspólnoty Concordia) przygotowaliśmy *Adwentowe spotkania przy kubku kakao*. Są to krótkie audycje tematyczne, które codziennie o 7.00 publikujemy w Internecie. Szczegóły na stronie parafii.
- Caritas Archidiecezji Gdańskiej rozpoczęła akcję charytatywną *TUTKA MIŁOSIERNIA*. U wolontariuszy można pobrać papierowe torby, które należy wypełnić artykułami spożywczymi o długim terminie przydatności do spożycia. Można też przekazywać środki czystości. Dary, z których przygotowujemy paczki dla naszych parafian prosimy zostawiać przy obrazie Matki Bożej nie później niż 16 grudnia.
- Dziękujemy za wrażliwość serca wyrażaną w składanych w tym niełatwym czasie ofiarach, przeznaczonych na utrzymanie naszego kościoła – zarówno za te składane osobiście, jak i drogą elektroniczną.

Godzina łaski

W 1946 r. w Montichiari (Włochy) miały miejsce objawienia Matki Bożej. Odbiorczynią tych objawień, była Pierina Gilli, a ich owocem stał się kult Matki Bożej Róży Duchownej. Według wizji mistyczki, Madonna miała szatę przyozdobioną trzema różami: białą, czerwoną i złotą. Maryja prosiła o modlitwę, pokutę i pokorę, a nadto życzyła sobie, by 8 grudnia każdego roku, tj. w uroczystość Jej Niepokalanego Poczęcia obchodzono między godz. 12.00 a 13.00 Godzinę Łaski. Wizjonerka przekazała potomnym następujące słowa Matki Zbawiciela: „Dzięki modlitwie w tej godzinie ześle wiele łask dla duszy i ciała. Będą masowe nawrócenia. Dusze zatwardziałe i zimne jak marmur poruszone będą łaską Bożą i znów staną się wierne i miłujące Boga. Pan, mój Boski Syn Jezus, okaże wielkie miłosierdzie, jeżeli dobrzy ludzie będą się modlić za bliźnich”. Ponadto orędzie z Montichiari jest wołaniem o zagrożoną świętość kapłanów i osób konsekrowanych, jest wezwaniem do modlitwy i pokuty szczególnie za tych kapłanów, którzy przeżywają kryzys wiary, a nie rzadko odchodzą z drogi powołania.

Godzina Łaski w naszym kościele w najbliższy wtorek, o godz. 12.00. Tego dnia przypada także 38. rocznica powstania naszej parafii.

Ogłoszenia są aktualne na dzień 2 grudnia, kiedy to zamykamy ten numer biuletynu. W związku z sytuacją epidemiczną niektóre z powyższych informacji mogą ulec zmianie. Prosimy sugerować się wówczas treścią ogłoszeń podawanych w kościele i na stronie internetowej.

Czuwam – biuletyn liturgiczny rzymskokatolickiej parafii pw. NMP Królowej Polski w Wejherowie przygotowywany przez członków Wspólnoty Młodzieżowej Concordia. Niniejszy numer zredagował zespół w składzie: Karolina Stankiewicz, Daria Tomaszewska, Agata Kierznikowicz, Mateusz Węsierski, Michał Sikora, ks. Krzysztof Borysewicz. Przed kościołem młodzi zbierają dobrowolne drobne ofiary, z których pokryte zostają koszty druku. Ewentualna nadwyżka pomaga w sfinansowaniu akcji podejmowanych przez Duszpasterstwo Młodzieży. Masz pytania, uwagi? Napisz do nas: biuletynczuwam@gmail.com

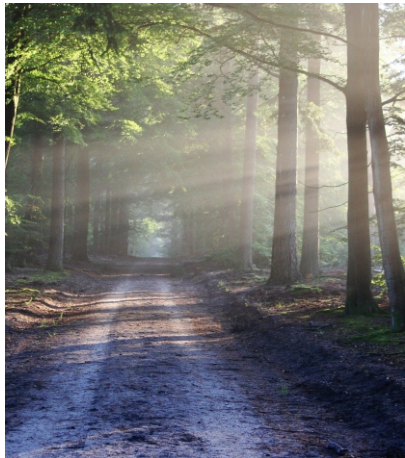
Słowa Ewangelii według młodych

Ścieżka

Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów.

W moim życiu, tak samo jak u każdej innej osoby, pojawia się dużo porażek i błędów. Czasami próbuję wszystko rozwiązać sama i uważam się za osobę, która najlepiej poradzi sobie z problemem. Niestety chwilami zapominam o tym, że najpotężniejszy w całym wszechświecie jest Pan Bóg. Zrobi więcej niż ja, czy też moja rodzina. Jako dziecko Króla czuję obowiązek uczenia się, że jedyne dobre rozwiązanie zna On. Wiem, że czuwa nade mną i nieważne, jak bardzo cierpiałabym w danym momencie, Jego miłość i łaska sprawią, że z biegiem czasu zauważę, dlaczego moje życie nie wyglądało wtedy tak, jak chciałam. Każdy z nas przez swoją wolną wolę może zatracić się we współczesnym schemacie życia do tego stopnia, że nie będzie chciał otworzyć się na Słowo Boże, przez co zamknie sobie jednocześnie bramę do Wieczności. Panie Boże, bądź przy mnie, pokazuj mi swoją obecność wśród innych ludzi, pomóż mi być dobrym człowiekiem.

Karolina Stankiewicz

Z życia duszpasterstwa młodzieży

Nasze ostatnie spotkanie nie było typowym wspólnotowym spotkaniem. Odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu w absolutnej ciszy, podczas której mieliśmy możliwość modlitwy, przemyślenia różnych spraw, które nas trapią, czy wyspowiadania się. Każdy z nas spędził na rozmowie z Jezusem tyle czasu ile potrzebował. To spotkanie pozwoliło nam się wyciszyć i skupić na Najważniejszym – Chrystusie ukrytym w hostii. W kościele byliśmy oczywiście w масечках oraz z zachowaniem odpowiednich odstępów. Mamy nadzieję, że już niedługo będziemy mogli się wszyscy razem spotkać na żywo.

Daria Tomaszewska

PIERWSZE CZYTANIE

Z Księgi Proroka Izajasza
Iz 40, 1-5. 9-11

«Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!» – mówi wasz Bóg. «Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy». Głos się rozlega: «Drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i pagórki obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną. Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały». Wstąp na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny na Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: «Oto wasz Bóg! Oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dźmierzy władzę. Oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie jak pasterz pasie on swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie».

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. 8)

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: * oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.
Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie † dla tych, którzy Mu cześć oddają, * i chwala zamieszka w naszej ziemi.

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie
Łaska i wierność spotkają się z sobą, *
ucalają się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie
Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie**DRUGIE CZYTANIE**

Z Drugiego Listu Świętego Piotra
Apostoła
2P 3, 8-14

Niech dla was, umiłowani, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – jak niektórzy są przekonani, że Pan zwleka – ale on jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich chce doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo z szumem przeminie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną odnalezione. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępowaniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyjście dnia Bożego, który sprawi, że niebo, płonąc, pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią. Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których zamieszka sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby on was znalazł bez plamy i skazy - w pokoju.

AKLAMACJA

(Łk 3, 4c. 6)

Alleluja, alleluja, alleluja

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.
Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Mk 1, 1-8

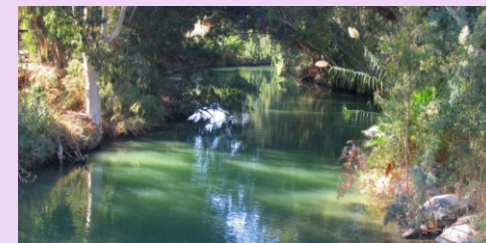
Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jak jest napisane u proroka Izajasza: «Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki», wystąpił Jan Chrzciel na pustyni i głosił **CHRZEST NAWRÓCENIA** na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: «Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemiek u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, on zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym».

Trudne słowo

chrzest nawrócenia – słowo, którego używa w tym miejscu św. Marek dosłownie można przetłumaczyć jako *zanurzenie* (w wodzie). Ewangelia mówi zatem o zanurzeniu Jezusa w Jordanie jako o czynności symbolicznej stanowiącej swoisty ryt oczyszczenia, a nie o chrzcie

w znaczeniu sakramentalnym. Terminu *chrzest* używanego tutaj nie można zatem utożsamiać z sakramentem chrześcijańskiego wtajemniczenia. Dzieje Apostolskie mówią o chrzcie Janowym jako o rycie nawrócenia przygotowującym czasy mesjańskie w odróżnieniu od sakramentalnego chrztu w imię Trójcy Św., udzielanego chrześcijanom.

rzeka Jordan w Izraelu

#ludzieCONCORDII**Mateusz**

Dołączenie do wspólnoty było najlepszą decyzją mojego życia. Ludzie, których tam poznałem, z biegiem czasu stali się moją drużyną, z najwspanialszym Ojcem na świecie. Ci ludzie pokazali mi, jak kochać innych po Bożemu i jak iść – nie samemu, ale wspólnie, drogą ku świętości. Wspólnota rozbudziła we mnie prawdziwy głód Boga. Dojrzało to we mnie i kiełkowało bardzo powoli, tak jakby Bóg mówił mi „spokojnie, nie musisz się śpieszyć, Ja zawsze będę”. Ta świadomość, że On kocha Mnie bezinteresownie i bezgranicznie, powaliła mnie z siłą błyskawicy. We wspólnocie poznałem ludzi, na których zawsze można liczyć, prawdziwych przyjaciół. Nasza wspólnota jest wyjątkowa! Z tego powodu chciałbym, żeby każdy doświadczył tej wyjątkowości, bo jej istota to Bóg, którym dzielimy się w naszej, często pokręconej rzeczywistości. Chwała Panu!

